

GLASILO GIBANJA  
VERA IN LUČ  
APRIL, MAJ, JUNIJ 2023  
LETO XXXVIII

# LUČKA 195





## KAZALO

stran

Iz uredni ine beležnice.....	2
Uvodnik b. Jurij .....	3
Uvodnik Kristina, Damijan.....	4
Romanje Lurd.....	8
Romanje Štajerska, J. on in J. Tomši .....	20
Romarje Primorska, D. Raspor.....	25
Radlje, Metka Prohart.....	29
Polj ane, Brigita Metli ar.....	30
Son na pesem, S. Rolih in U. Jurman.....	31
Sti na .....	35
Vipava, D. Raspor.....	43
Šmarnica, Novo mesto.....	45
Mengeš.....	47
Šentjur .....	51
Maribor.....	55
Kraška .....	58
Tromostovje.....	61
Pri evanje Sti na.....	65
Pri evanje Lara, Škofja Loka.....	69
Voš ilo.....	72
Vabilo na formacijo .....	74

Risbe: Metka Prohart, Radeljska skupina





## **PRISR ENPOZDRAV, DRAGILU KARJI!**

Te vrstice pišem, ko je Lučka že polna udovitih prispevkov iz lučarskega življenja.

Toliko lepega je napisanega, da kar težko napišem sama še kaj zanimivega. Ko sem lučarske romarje prosila, naj v nekaj stavkov strnejo svoje vtise, sem bila zelo presenečena, saj sem dobila kar cele strani namesto nekaj stavkov. Lurd se dotakne vsakega srca, lučarska Marija ga napolni s svojim mirom in milostjo.

Prav romanje v Lurd zahteva tudi nekaj napora, saj ni kar za sosednjim vogalom, se je bilo vredno potruditi in podati na pot. Dva dneva praznovanja okroglega rojstnega dne naše slovenske Vere in lučarstva bila polna tako posebnih trenutkov, da so solze veselja in hvaležnosti kar same od sebe močile lica.

V eni skupini je že zaključila lučarsko leto. S praznovanji in slovesnimi zaključnimi sv. mašami smo se poslovili za dobra dva meseca, ko nas čakajo novo romanje, tokrat k Mariji Pomagaj na Brezje. Prišli bomo iz vseh slovenskih skupin, verjamem da ne bo skupine, ki ne bi bila tam prisotna. Poleg zahvalne sv. maše nas bodo po dolgem času razveseljevale lučarske s svojimi točkami, ki jih pripravljajo za festival. Njihovi nastopi so tako spontani, sproščeni, prav zato so tako dragoceni. Spet nam bo lepo skupaj. Ne pozabite, to se bo dogajalo 2. septembra letos.

Vsem želim lepo poletje, duhovno bogate lučarske poletniške tedne, naj nas dobri Bog blagoslavlja, Mati Marija pa razgrinja svoj plašč nad nami vsemi.

Danica





## DRAGI BRATJE, DRAGE SESTRE!



*Vsak otrok le k materi te e,  
pri njej le srce se umiri.*

Tako se glasi najlepša prekmurska Marijina pesem. Otrok je s svojo mamo povezan vse življenje, najbrž tudi vso večnost. Da si ravno Sveto pismo tože e napiše tudi misel, da bo mati mnogih zapuš ena (prim 1Sam 2,5). Resni no se dostikrat ne zavedamo, kako lepo je, da imamo mamo. In kakor mati ni mati samo zaradi trenutka spo etja, temve temu trenutku sledi še toliko drugih. Prav tako nebeška Mati ni naša mati samo zaradi njene zveste navzo nosti pod križem, temve njenemu materinstvu sledi še toliko njene ljubezni skozi tek življenja posameznikov in skupnosti. Njena ljubezen nas nenehno spremlja s svojo priprošnjo k dobri Presveti Trojici.

Tudi Vera in lu se je rodila iz materinega naro ja v Lurdu. Letos je del ek slovenske Vil poromal k njej. Sprejela nas je tako prisr no, da so naša srca žarela v njeni materinski ljubezni. Vse dni našega romanja smo jasno utili njeno prisotnost in ljubezen. Še prav posebno pri svetih mašah, ko smo bili skupaj z njenim Sinom Jezusom Kristusom. Njeno sporo ilo iz Lurda za vse nas se glasi:

da nas ima rada, da nas objema in se nas veseli!

To sporo ilo nam zna ponovno potrditi na našem vseslovenskem romanju na Brezje. Priprave na to romanje so že v polnem razmahu. Vse vas prosim, da se tega romanja spomnite v svojih molitvah in že danes prosite Marijo, naj nas vse skupaj objame in napolni s hrepenenjem po nebesih, kjer nas tako materinsko pri akuje. Zato nas vedno spodbuja, naj je ne zapustimo, še manj njenega Sina Jezusa.



e se še niste, se jim prej prijavite svojim voditeljem skupin, da bodo vedeli pripraviti prevoz.

Verjamem, da nekateri že težko greste na tako pot in da boste nekateri zadržani. Vendar naj nas hrepenenje po Marijini pomoči vse skupaj zbere pri Mariji na Brezjah 2. septembra!

br. Jurij Štravs, narodni duhovni asistent

## DRAGELU KE, DRAGILU KARJI!

Ne moreva verjeti, da piševa zadnji uvodnik za Lučko! Najin štiriletni mandat se izteka in ko bo izšla naslednja Lučka, bo uvodnik pripravil novi provincialni koordinator. Že sedaj, ko je njegovo ime še v naših skupnih molitvah, mu želiva blagoslova in obljubiva, da mu bova v pomoč in podporo, če jo bo potreboval. Molimo še naprej za uspešne volitve (tudi v južno-primorski, zahodno-štajerski in dolenski regiji) in zaupajmo Sv. Duhu, ki nas vedno vodi.

V tokratnem uvodniku bova na kratko povzela dogajanje v slovenski Vilci v času od 19. oktobra 2019, ko sva bila na formaciji v Ilirski Bistrici izvoljena za provincialna koordinatorja. Zato bo uvodnik malce daljši kot običajno, za kar se opravičujeva. V nadaljevanju nizava blagoslove, ki smo jih v štirih letih prejeli. Niso naštetih kot samohvala, ampak kot dokaz, kako živa je Vera in lučka v Sloveniji.

V prvem letu sva skupaj z br. Jurijem obiskala škofa Smeja v Domu Sv. Lenarta v Lenartu in poslala prošnjo na SŠK za dodelitev aktivnega škofa gibanju Vilci. Bog je dober in tako imamo novega srčnega lučarskega škofa, Antona Jamnika. Vera in lučka je dobila novo zakladnico, Ivanko Venišnik. Preizkušana sva bila, ko sva izvedela za grehe Jeana Vanierja, skušala sva stati ob strani šokiranim lučarjem. Še pod vplivom preiskavo o Jeanu smo se morali soočiti s še večjo preizkušnjo, z nadležnim in strah vzbujajočim virusom. Skupaj s provincialnim svetom sva iskala možnosti, kako nadomestiti odpadla srečanja, obdržati stike z družinami in lučkami v domovih, kako uporabiti internetne možnosti za povezovanje. Močno je zaživela naša Facebook skupina, potrojili smo število članov. Ob upoštevanju varnostnih ukrepov smo izpeljali tri letovanja. V sodelovanju z Anejem Skubicem sva vzpostavila novo spletno stran Vere in lučke. Okrepili smo sodelovanje z Barčko, predstavniki





so se udeležili formacije. V drugem letu mandata sva nadaljevala borbo s korono. Škof Smej je odšel v ve nost in o njem smo pripravili udovito spletno sre anje, saj se pogreba zaradi korone nismo smeli udeležiti. S lani provincialnega sveta smo posneli boži no presene enje – video voš ilo skupinam. Ob sve nici 2021 sva zmontirala videoposnetek, v katerem smo prijatelji po delih zapeli pesem Ti si ta lu sveta. Oddali smo vlogo za pridobitev statusa humanitarne organizacije. Izvedli smo enotedenske duhovne vaje preko Zooma.

Preko spleta smo praznovali 50 let mednarodne Vil in pripravili lep instrumentalno-plesni predstavitveni spot slovenske province. Damijan se je z avtorsko skladbo prijavil na razpis za mednarodno himno praznovanja, jaz pa sem izbrano himno prevedla v slovenš ino. S Klaro in Ano sem za obe skladbi iznašla geste in posnele smo dva videospota. Vzpostavili smo sodelovanje s Teološko fakulteto, kjer študentom teologije vsako leto predstavimo Vil. Ob upoštevanju varnostnih ukrepov smo izpeljali tri letovanja. Za krono smo pod koordinacijo Kaje organizirali vseslovensko romanje v Brestanico. Praznovali smo 50 let mednarodne Vil, z nami sta bila tudi don Marco Bove, mednarodni duhovni asistent in Angela Grassi, vice-mednarodna koordinatorica za našo provinco.

Tretje leto mandata je korona zelo po asi za ela popuš ati, potrebno je bilo znova oživeti sre anja. Skupaj s provincialnim svetom sva skušala motivirati in opogumljati koordinatorje k sre anjem, seveda s prilagoditvami in omejitvami, ki so bile potrebne. Papež Fran išek je na zasebni avdienci sprejel predstavnike mednarodne Vil, v spominski knjigi lu karskih risb je tudi slovenska, narisala jo je lu ka Bernarda iz Laškega. Pogumno smo izvedli duhovne vaje Vil v živo. Imeli smo dve molitveni sre anji za uspešne volitve v severni Primorski in vzhodni Štajerski, ki sta obrodili sad, ko smo tik pred sve nico 2022 izvedli uspešne e-volitve. S Klaro in Ano sva posnela video-voš ilo ob sve nici. Nato je bil as za postne molitvene ve ere, šest jih je bilo, nekateri celo z mednarodno udeležbo. Molili smo za Vil ter mir v Ukrajini. V maju smo izvedli še ene uspešne volitve, tokrat za gorenjsko regijo, znova je deloval Sv. Duh. Udeležili smo se Pohoda za življenje v Ljubljani. Poleti so tekla štiri letovanja.

Zadnje leto mandata je trosilo in še trosi obilje blagoslovov na nas. Za za etek smo prejeli odlo bo ministrstva, v kateri je zapisano, da je društvo



Vera in lu pridobilo status humanitarne organizacije. Hvaležna sva Vesni Knuplež za pomo pri vsebinski pripravi vloge ter Novi Sloveniji za komunikacijo z ministrstvom. Vstopili smo v leto 2023, naše prazni no leto, 40 let gibanja Vil v Sloveniji. Korona se je kon no poslovila oz. nas pri sre anjih in romanjih ne ovira ve . Praznovati smo za eli s silvestrovanjem v Kan evcih, kjer smo nadaljevali tudi z duhovnimi vajami Vil. Romali smo v Lurd, kjer je lu ka Lara pred lurško votlino prejela zakrament sv. birme. Birmovalec je bil lu karski škof Anton Jamnik. Udeležili smo se Pohoda za življenje v Mariboru. Po ve kot enoletnem zbiranju besedil in fotografij smo založbi Družina v postavitvev oddali prvi zbornik Vere in lu i v Sloveniji. Bog povrni škofu Jamniku za obilno pomo pri izdaji, ki se je zelo veselimo. Poleti bomo imeli kar pet letovanj, udeležili se jih bodo tudi prijatelji iz Barke. **Najve ji prazni ni dogodek pa nas slovenske lu karje še aka – vseslovensko romanje in 7. lu karski festival na Brezjah.**

Zaupava vam skrivnost. V asu svojega mandata sva ve krat slišala, da je Vera in lu morda že izpolnila svoje poslanstvo. Pa sva bila pred kratkim pri a grenki zgodbi dveh družin z lu kama Galom in Rokom, najstnikoma, ki jima je bil odre en zakrament 1. sv. obhajila. Veste, kje ga bosta prejela? Na Brezjah! To bo mo no sporo ilo vsem lu karjem in splošni javnosti, da smo v katoliški cerkvi in družbi nasploh še kako potrebni. Pridite in slavite z nami!

Da ne pozabiva. Hvala ti, br. Jurij Štravs, najin najožji sodelavec. Si dober, pogosto predober za ta svet. Ne pozabi poskrbeti tudi zase. Hvala, dragi ostali lani provincialnega sveta: Petra Nabergoj (južna Primorska), Saša Žgavec in pred njo Petra Lapanje (severna Primorska), Kaja Polak (roj. Šoštari , Dolenjska), Janez Vrhovnik in pred njim Franc Bavec (Gorenjska), Kristina Kova (zahodna Štajerska), Anica Mernik in Breda Klemen ter pred njima Bojana Ljubec (vzhodna Štajerska), Ivanka Venišnik (zakladni arka Vil) in Mitja Mrzljak (predsednik društva Vil). Rada, zelo rada sva sodelovala z vami. Dragi škof Jamnik, hvala, da ste naš škof, toliko dobrega storite za nas! Danica Knuplež, Bogu hvala zate, ki oblikuješ našo udovito Lu ko. Hvala lu kam, družinam, prijateljem, koordinatorjem skupin, duhovnim asistentom, redovnikom, redovnicam, prevajalcem, ekipi za letovanja, pripravljavcem programskih zvezkov za letovanja in vodjem letovanj, ki ste naju z molitvijo, besedami in dejanji podpirali na najini provincialni poti.



In nenazadnje, hvala ti, dobri Bog, za Vero in luč, po kateri toliko prejemava zase in za najini hčerki.  
Radi vas imamo, dragi lučkarji.

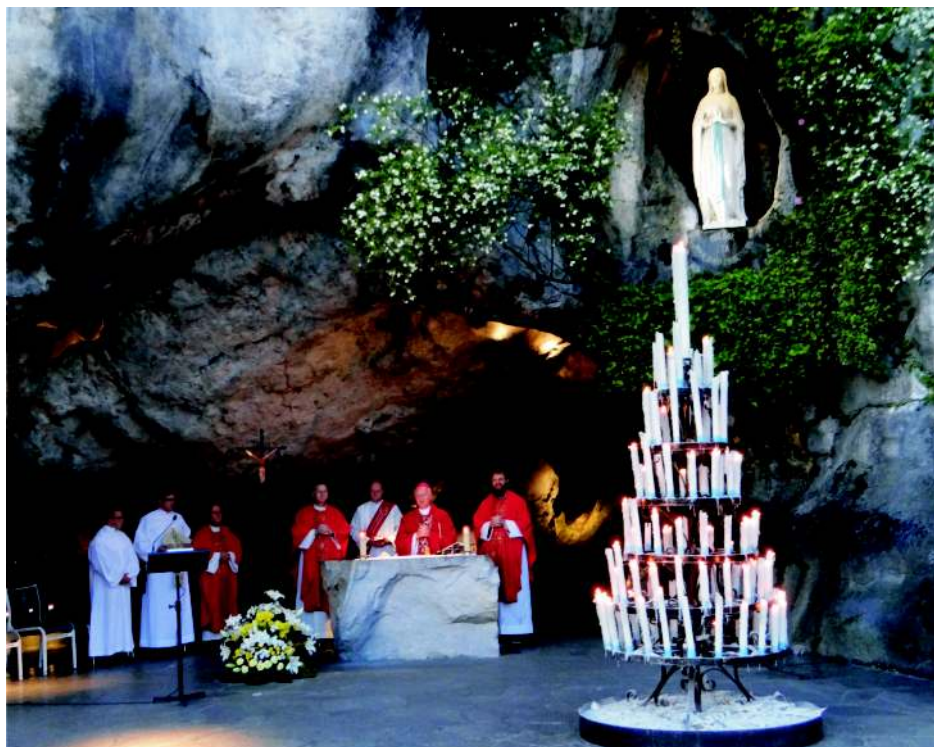
Kristina, Damijan, Klara in Ana



VSESILOVENSKO ROMANJE  
2. - 5. MAJ 2023

LUČI - ROJSTNI KRAJ VERE IN LUČI





Lučke in otroci z duhovnimi voditelji

**Slovenski lu karji** smo ob 40-letnici gibanja Vera in lu v Sloveniji poromali v Lurd, kjer se je leta 1971 v asu velikono nega tridnevja zbralo 12000 romarjev, od tega 4000 lu k, oseb s posebnimi potrebami. Niso bile namre sprejete v takratni družbi in cerkvi in to so želeli spremeniti. V Lurdu so s svojo spontanostjo in odprtostjo vzbujali razli ne odzive, od nelagodja in strahu do ganjenosti in veselja. Nikogar niso pustili ravnodušnega. Peli so alelujo, se veselili in predvsem veliko molili k Lurški Materi božji. Po zaklju ku romanja so sklenili, da se bodo še sre evali, v lokalnem okolju, kjer živijo. Danes, dobrih 50 let kasneje, Bogu hvala, žanjemo sadove njihovih molitev. Lurška Mati božja je odprla srca mnogih. Lara Jeri , lu ka iz Vere in lu i Škofja Loka, ene izmed 38. skupin v Sloveniji, je 4. 5. 2023 pred lurško votlino prejela zakrament sv. birme, birmovalec je bil lu arski škof Anton Jamnik. Dekle, ki hodi le ob pomo i staršev in ne govori, je bila pred prejemom zakramenta vidno vznemirjena. Njene noge so se premikale, kot bi hotela hoditi sama, njen obraz je žarel, kot bi hotela nekaj povedati. Tako nasmejana je na romanju nismo videli. Njena starša sta to opisala kot mali udež. Tako sedaj na kraju, kjer so bila lu kam še pred dobrega pol stoletja vrata zaprta, vidimo sprejemanje, pomo in dostopnost. V rojstnem kraju Vere in lu i, Lurdu, smo doživeli svete stvari, veli astne sv. maše, otipljive Marijine darove, lepoto vesoljne vere in še mnogo nepozabnega. Ob baziliki smo priredili pravo lu karsko praznovanje, spontano, razigrano, iskreno.



Naše veselje ob baziliki je privabilo veliko romarjev, ki so nas opazovali in poslušali naše radostne pesmi, podprte z gestami. Tudi tokrat smo sprožili različne odzive, z nami so se smejali in jokali. Ko smo se v krogu držali za roke, so se nam pridružili, ob udovali so našo energijo, nasmejane obraze, objeme in sproščenost. Znova smo peli alelujo, se veselili in veliko molili. Lu karji torej ostajamo enaki, hvaležni pa smo, da se je svet okrog nas glede sprejemanja drugačnega spremenil na bolje.

Prisluhnili smo trgu Esplanada, kjer se je leta 1971 zbrala množica in skušali razbrati, kaj nam trg pred baziliko sporoča danes. Sporoča, naj ostanemo preprosti in oznanjujemo evangelij Jezusovih najmanjših bratov. (Kar koli ste storili nemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili Mt 25, 40.)

Skupaj s slovenskim narodnim duhovnim asistentom Vere in luči br. Jurijem Štravsom, našim škofom msgr. dr. Antonom Jamnikom, lu kami, starši in prijatelji se zahvaljujemo za slovenski lu karski plamen, ki gori že 40 let, in kličemo: Slavje vere, slavje luči!

Kristina Mlinari



## UDOVITO LU KARSKO ROMANJE V LURD

Že ve let je v meni tlela želja, da bi šli v Lurd z našo lu ko Sabino. eprav ima težko obliko epilepsije, na koncu vedno zaupam v Božjo pomo . Ko sem izvedela, da je organizirano romanje z Vil prav v Lurd, sem se takoj odlo ila. Kljub dvomom in strahovom, kako bo Sabina prenesla dolgo vožnjo z letalom, morda se bo pojavil epilepti ni napad, sva se z možem vseeno dogovorila, da se vsi trije prijavimo. Vse moje strahove pa sem prepustila Lurški Mariji, naj se zgodi Božja volja.

Prišel je drugi maj, as odhoda z avtobusom iz Vipave, vožnja do Benetk na letališ e Marco Polo. Ko smo šli na letalo, me je malo stiskalo v prsih, saj sva se s Sabino prvi peljale. A strah me je kmalu zapustil, ko je letalo vzletelo v nebo, je Sabina zavriskala juhu-hu in se je smejala. Torej, nekaj je za utila, ker ji je bilo lepo. Pristali smo na letališ u v Frankfurtu in po akali na drugo letalo, ki nas je peljalo na letališ e v Toulouse. Spet smo vzleteli in Sabina zopet juhu-hu, kar žarela je od veselja.

Po prihodu na letališ e nas je akal avtobus, ki nas je peljal v Lurd. Pozno zve er nas je akala v hotelu ve erja, nato še sveta maša v hotelski kapeli in kon no je sledila soba in postelja. Tako je bil prvi dan zaklju en. Gospa Melita, naša vodi ka, nas je sproti obveš ala o programih, ki so sledili. Med potjo sem spoznala in prvi v živo sre ala lu karskega škofa, msgr. dr. Antona Jamnika.



Tam sem spoznala še brata Jurija Štravsca, pa g. Marka Koširja in sestro Zdenko Prevolšek, ki imajo pomembno vlogo v Vil. Seveda pa ne gre brez provincialnega vodstva ge. Kristine in g. Damijana Mlinari a, ki sta skrbela, da so se lu ke lepo imele, saj je Damijan poskrbel za muziko, tako re e moja Sabina. Prepevali smo, se veselili in se tudi spomnili na vse lu ke, ki so ostale doma. Spoznala sem tudi našo urednico revije Lu ka, go. Danico Knuplež in se takoj zapletla v pogovor. Še en lep dan se je

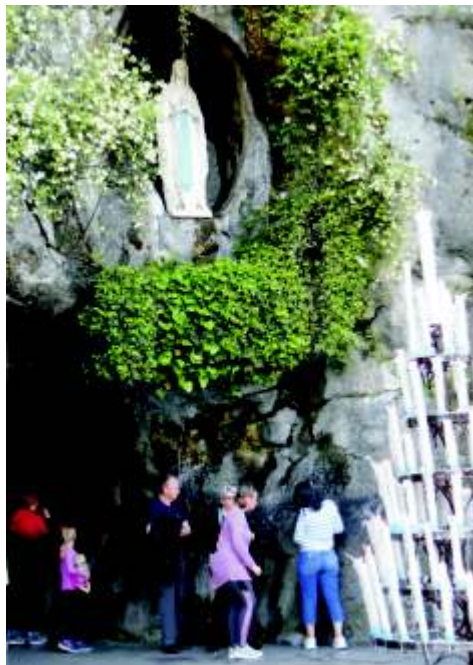
prevesil v no .

Tretji dan pa je bil nekaj posebnega, saj smo imeli sveto mašo v votlini prikazovanj, kjer je naša lu ka Lara prejela sveto birmo. Vsi smo bili navzo i med prihodom Svetega Duha. Besede, ki nam jih je izrekel škof msgr. dr. Anton Jamnik: "Naj vas vodi vzgonski Sveti Duh", mi bodo za vedno zvene le v ušesih. Skupaj z Larino družino smo se veselili in praznovali sveto birmo. Obiskali smo tudi rojstno hišo sv. Bernardke in staro je o, kjer je Bernardka živela v asu prikazovanj ter Bernardkin muzej in grobnico njene družine. Spotoma smo si kupili nekaj spominkov in se že za eli pripravljati na ve erno procesijo s sve kami. Ko se je že skoraj stemnilo, smo se pridružili vsem romarjem in šli v procesiji po velikem trgu do bazilik. Bilo je pre udovito. Skupaj z lu kami zapeli še Angel ka in se poslovili. Toda jaz sem šla do votline in pri Mariji ostala še dve uri v molitvi, zahvali in prošnji za vse, ki so se mi priporo ali.

Zadnji dan še sveta maša v zgornji baziliki, nato je škof blagoslovil kipe Lurške Marije in jih je vsakemu predstavniku iz skupin Vil podaril z namenom, da jih ponesemo v svojo skupino, da jo bo imela za nedeljska sre anja. Še pozdrav Mariji in Lurdu ter odhod z avtobusom proti letališ u.

S hvaležnostjo se spominjam vsakega romarja posebej, predvsem pa lu k, ki so izražale svojo ljubezen, veselje in nepopisno sre o. Vsak romar je pustil v mojem mozaiku življenja drobcen del ek lepote, ki sem jo doživela med potjo in na vsakem koraku v Lurdu. Hvaležna sem Troedinemu Bogu in sv. Mariji za vse darove in milosti, ki so mi bile dane na tem romanju. Vse je lepo potekalo in brez nevše nosti smo prišli domov polni Božjega blagoslova.

Sabinina mama Anica,  
rnovrška skupina



## ROMANJE V LURD 2.5. DO 5.5.2023

Gibanju Vera in luč sem se kot prijateljica pridružila šele lansko leto. Slovensko romanje v Lurd je bilo zame posebna izkušnja. Na pot smo se odpravile z voditeljico Goriške skupine Vilgo. Edo Penko in njeno sestro Meri. Potovanje je bilo dolgo, vendar proti priakovanju sprošujoče in niti malo naporno. Pesem, molitev in pogovori so ure vožnje spremenili v kratek čas, ki je minil kot bi mignil. Za to so poskrbeli naši duhovni voditelji, ki so se poistovetili z nami, da smo se resnično poutili kot družina.

Navdušena nad vsem videnim in vsem dogajanjem sem pretočila kar nekaj solza. Bili so trenutki, ko so solze brez razumnega razloga napolnile oči in zašlele te poljice.

Globoko v srce so se me dotaknili ljudje, ki s tako globoko in iskreno vero, upanjem in zaupanjem nosijo križ na svojem križevem potu. In vsi tisti, ki jih ljubeče spremljajo na njihovi poti, jim nesebično pomagajo in prinašajo radost v njihova srca. Toliko dobrote, kot nas je spremljala na vsakem koraku v Lurdu, še nisem doživela.

Dotaknila se me je organizacija letaliških delavcev, ki so ob vsakem poletu in ob vsakem pristanku tako pozorno poskrbeli za naše lučke in jim olajšali vkrcavanje in izkrcavanje.

Dotaknil se me je sleherni dogodek, sleherni trenutek, ki smo mu bili priča: obred sv. birme v Lurški votlini, maša narodov v podzemni baziliki sv. Pija X., sv. maša v baziliki Brezmadežnega spočetja, veličastna Marijina procesija z baklami in tako zelo *intimna maša v hotelski kapeli*, ko smo bili okrog oltarja zbrani kot otroci okrog domače mize.





Videli smo najpomembnejše sakralne arhitekturne spomenike in obiskali nekaj drugih pomembnejših točk v mestu. Podobe videnega so se vtisnile v spomin.

Zame je bila ta izkušnja romanje srca in duše, ki se je ob vsakem doživetem trenutku polnila z občutkom hvaležnosti in sreče.

Vera Volk, Goriška Vil



## VLURD

Sem romala letos že osmič, nazadnje pred desetimi leti. Zame je bil takrat pravi Lurd, ko sem delala za druge, za bolnike in invalide, jih vozila z značilnimi lurškimi vozički, dežurala v bolnišnici, popoldanske procesije z Najsvetejšim, kopeli v lurški vodi, maše pred votlino, večerne procesije....

To je kraj, kjer sem močno občutila neskončnost, veličastnost in neposredno bližino božjega. Po tem sem hrepenela in se vsako leto vračala Mariji v narobe. In tam je Bog posegel v moje življenje prvič in potem vsakič.

Lurd je ena sama skrivnost. Doživljam jo predvsem s posnemanjem sv. Bernardke, delati dobra dela, biti skromna, žrtvovati se za bolne in preizkušene brate in sestre.



Tudi družino Jeri sem spoznala na romanju pred desetimi leti. Vesela sem bila, ko sem zvedela, da bodo tudi oni letos ob praznovanju Vere in lu i romali v Lurd. Najmanj pa sem mislila, da bom pri prejetju zakramenta sv. birme njihovi **lu ki LARI birmanska botra**. Kakšna milost ob spoznanju, kako velika vloga mi je zaupana.

Zato sem se z velikim zaupanjem in priprošnjo pripravljala na ta dogodek, ki se je zgodil prav pri lurški votlini med slovesno sv. mašo.



Letošnje romanje je bilo zame eno samo zahvaljevanje, slavljenje in praznovanje. Vse je potekalo milostno in zelo slovesno. eprav sem se z nekaterimi lu kami, starši in romarji sre ala prvi , smo se takoj zbližali in bili smo kot ena velika družina pod duhovnim vodstvom sr nega škofa Jamnika, brata Jurija in župnika Marka. Vsakodnevne sv. maše so bile naše slavljenje, želje, prošnje in zahvale. Pri sv. mašah smo se spominjali naših pokojnih lu k in vseh pokojnih iz naših družin.

Prvi sem Lurd doživljala brez množic romarjev, ki preplavijo ta kraj. Kot da je bil Lurd samo naš. Prvi sem videla toliko Lurda. Spremljala sem celotno mašo narodov, voden o hodili po Bernardkini poti. Obiskali njeno rojstno hišo, je o, grobnico njene družine na pokopališ u, vse bazilike, slovesno mašo pred votlino, ve erno procesijo, na drugi strani reke Gave pa v senci visokih dreves molili križev pot. Lepo je bilo, da nas je povsod spremljala naša slovenska zastava, naš ponos, hvala našemu **zastavonoši Anžetu**.





Ob baziliki pa nepozabno veselo, iskreno lu karsko praznovanje. Lu karske udovite pesmi, njihova besedila so radostno odmevale iz naših src, obrazi so nam žareli od veselja, mimoido i so se ustavljali, poslušali, nekateri celo pridružili, ko smo bili zbrani v krogu.



Velika hvala našemu fotografu Janezu, da imamo vsa dogajanja obeležena v slikah in ge. Kristini, ki je z njenimi spretnimi rokami veliko dogodkov tudi posnela.

Zahvaljujem se vsem, ki ste z ne malo truda pripravljali romanje in praznovanje. Ge. Danici, družini Mlinari , posebej Klari in Ani, ki jima prav ni ne uide izpred o i. Njihova neizmerna ljubezen in so utje do lu k, njihovih staršev, gibanja slovenske Vere in lu i so lahko velik vzor vsakemu izmed nas.

Prav vsak udeleženec je prispeval svoj delež, da je bilo tako lepo romanje. Jezusa, Mater Marijo in sv. Bernardko prosimo, da bodo sadovi tega romanja odmevali v naših srcih in poživili versko življenje v naših družinah in lu karskih skupinah še veliko let.

Obilo blagoslova in Marijinega varstva vsem želim, prijateljica in botrca naši birmanki LARI.

Milena z Gorenjske

## ROMANJE V LURD

Po težkih koronskih asih je kon no prišel dan, ko se je za elo naše lu karsko romanje v Lurd. 2. maja smo se podali iz Slovenije z avtobusom do Benetk, tam smo prestopili na avion do Frankfurta. Na letališ u v Frankfurtu smo morali kar nekaj asa po akati na novi let do kraja Toulouse. Po prihodu v ta kraj smo morali še z avtobusom do Lurda, kamor smo pripotovali v ve ernih urah.

Naslednji dan smo imeli mašo v veli astni Pijevi podzemni baziliki, ki sprejme do 25.000 vernikov, v preostanku dneva smo si ogledali lurško votlino in trg Esplanade. Dan je hitro minil, saj v tako posebnem kraju, kjer se je Marija prikazala Bernardki, as hitro te e. Naslednji dan pa je bil za naju nepozaben in nikoli ve ponovljiv, kajti zjutraj smo imeli pred lurško votlino, kjer je kip Marije, sveto mašo, ki jo je daroval škof Jamnik z ostalimi prisotnimi duhovniki. Vrhunec te svet maše pa je bila sv. birma naše lu ke Lare. V življenju nisem videla tako sre nega dekleta, ki ne zna ni povedati, ampak je s svojim veseljem in dobro voljo pokazala, kako je sre na, ker je dobila zakrament svete birme.

Ne znava vam napisati, kako so nam tekle solze sre e ob tako veli astnem trenutku.

Popoldan smo se zbrali na trgu Esplanade, kjer smo proslavili 40 let Slovenske vere in lu i s udovitim petjem in velikim veseljem, da smo lahko v Lurdu. Naš brat Jurij nas je tako zabaval, da nam je as prehitro minil in že je prišel ve er, ko smo imeli procesijo z lu kami v spremstvu Lurške Marije. Nepozabno, ko vidiš koliko je prisotnih vernikov iz vsega sveta in vsak ima kakšno prošnjo za Marijo in jo prosi za pomo .

Naslednji dan slovo od Marije, saj je bilo romanje kratko, a zelo lepo. Po isti poti smo zadnji dan romali domov, poduhovljeni, z lurško vodo in spominki za naše drage, ki so nas akali doma.

Hvala naši dragi Danici, ki že toliko let skrbi za naše vsakoletno romanje, hvala našemu



bratu Juriju, ki še v tako težkih trenutkih zna potolažiti in nas nasmejati. Hvala tudi našima dragima voditeljema Kristini in Damjanu in seveda hvala škofu Jamniku, ki nas je tako iz srca zabaval, kajti dejal je, da je samo romar tako kot mi. Na koncu hvala vsem, ki smo se družili in nam je bilo na romanju lepo, kajti bili smo kot ena družinica.

En lep prisr en pozdrav želiva vsem skupaj!

Nina in Majda, Son na pesem



## REGIJSKO SRE ANJE ŠTAJERSKIH SKUPIN

Lu karji se zelo radi družimo, zato smo se vedno pripravljene udeležiti kakšnega ve jega lu karskega sre anja. Radi vidimo, da se nas veliko zbere, saj je to priložnost, da se malo pogovorimo tudi z lu karji iz drugih skupin.

Tako smo dobili prijazno vabilo iz **Slovenskih Konjic**, s katerim so nas povabili na sre anje vzhodne in zahodne Štajerske regije. 16. aprila se nas je veliko zbralo v Slovenskih Konjicah, saj smo napolnili njihovo cerkev, kjer smo imeli lu karsko mašo. Pri maši smo sodelovali z uvodi, oživljanjem evangelija, prošnjami... Nagovorila nas je tudi Anica Mernik, ena od voditeljic vzhodne Štajerske regije, in Marija Retuznik, voditeljica Konjiške skupine Vil. Maševal je g. arhidiakon Jože Vogrin, ki je z dušo in srcem lu kar. Po maši smo se zbrali v župnijskem domu, kjer smo dobili še telesno hrano. Konjiški gasilci so se še posebej potrudili in nam na žaru spekli veliko dobrot. Zelo smo jim hvaležni. Anica, Breda in ekipa so se zelo potrudili z razdeljevanjem hrane, da smo vsi dobili, kar smo potrebovali, da se nasitimo.

Tako je nekaj ur zelo hitro minilo. Sre ali smo prijatelje, s katerimi se že dolgo nismo videli, pa tudi nekaj novih smo spoznali. Tako smo poglobili svoje vezi in napolnili svoja srca z veseljem in hvaležnostjo, da smo del tega ob estva. To sre anje še vedno odmeva v naših srcih. Hvaležni smo g. arhidiakonu, ki nas je z veseljem in ljubeznijo gostil, hvaležni smo tudi ekipi, ki je skrbela, da nam je bilo pri njih lepo. Še posebej pa smo hvaležni Bogu, ki nam je dal ta udovit dan, v katerem smo doživeli veliko lepega in e bo njegova volja, se vidimo zopet naslednje leto.

Jože on , Vil Sv. Magdalena,  
Maribor  
📷 Zdravko Fidler,  
Šentjurska skupina







Na ta poseben dan je praznovala  
voditeljica Šentjurske skupine  
SONJA MASTNAK.  
Iskrene estitke in še na mnoga  
leta!



## ROMANJE

Komaj sem akala, da je prišla nedelja. Zjutraj preden smo šli, smo vsi skupaj zmolili, da bi imeli sre no pot. Kajti pot nas je vodila v Slovenske Konjice. Jaz sem se peljala z Matejem, družbo pa sta mi delala še Metka in Oto. Vsi smo bili dobre volje. Tam sem zopet po dolgem asu sre ala Evo, ki zelo rada hodi skupaj z mamom na romanja. Najprej smo imeli sveto mašo, nato smo odšli skupaj v župniš e. Tam smo imeli tudi pojedino. Zagledala sem župnika, ki je bil v asih v Breznu. Bila sem ga zelo vesela, on pa mene. as je zelo hitro minil, manjkalo pa ni seveda objemov, tudi prepevali smo. Manjkalo tudi ni smeha. Poznala sem že kar nekaj lu k in mojih prijateljev, kajti vsi smo kot velika družina.

Sedaj pa so tukaj že letovanja. Vsem skupaj želim vesele po itnice. Vidimo se v jeseni na Brezjah.

Marija Matijevi , Radeljska skupina

## PRISR EN POZDRAV IN ZAHVALA

Vedno se veselimo, ko nas povabite na nedeljo Božjega usmiljenja na romanje v Slovenske Konjice. Veseli smo vsakega, ki ga sre amo in nekaterimi se vidimo malokdaj. Sveta maša in pesmi so za nas in za lu ke res Božji dar, ko se vsi veselimo in ta sproš enost, ki jo pri maši za utimo. Hvala gospodu župniku Jožetu Vogrinu za lepo mašo in za njegovo prijaznost do nas vseh, posebej do naših lu k.

Hvala vsem, ki pripravite pogostitev z dobro hrano in z vsemi dobrotami, s katerimi nas obdarite.

Zahvala vaši voditeljici Mariji, Bredi, Ani in vsem, ki ste v tej skupnosti Vere in lu i v Konjicah.

Želimo vam lepe po itnice, toplega sonca in novih mo i za naprej.

Vse vas lepo pozdravljamo!

Hvaležni starši in prijatelji naših lu k.

Družina Tomši , Vil Radlje ob Dravi



Risbe je narisal Pavel Tomši , na fotografiji je skupaj z bratom Sre kom



## ROMANJE SKUPIN SEVERNE IN JUŽNE PRIMORSKE REGIJE

Bila je lepa son na sobota, 22.4.2023, ko smo lu karji iz vseh skupin severne in južne Primorske regije poromal k Mariji Tolažnici žalostnih v **Log pri Vipavi**. Naše zadnje romanje je bilo »predkoronsko«, zato smo se zelo veselili skupnega sre anja. Zbralo se nas je okrog 200 lu k, staršev, prijateljev, redovnic in duhovnih voditeljev.

Kmalu po pol desetih dopoldne so za ele prihajati prve skupine lu karjev. Naslov sre anja je bil Pot skupnosti in edinosti. Na sre anje sta prišla tudi naša provincialna koordinatorja Vere in lu i Damijan in Kristina Mlinari z družino. Po uvodnem pozdravu g. Kržišnika in naših vice koordinatorok Saše Žgavec in Petre Nabergoj smo se razdelili v skupine. Vsaka skupina je imela svojo barvo, saj je vsaka lu ka in prijatelj potegnil svojo barvo karton ka. Starši so se razdelili v dve pogovorni skupini, ki sta ju vodili lu karski duhovniki. Po skupinah smo izdelovali sr ke, na katerih je bilo napisano ime, da smo vedeli, kdo je kdo. Na za etku pa smo se predstavili od kod smo doma, kaj po nemo in v katero skupino hodimo. Pogovor je stekel ob vprašanjih o odpuš anju, jezi, sovraštvu, o neodpuš anju in podobnem. V skupini smo dali vsak svojo roko na srce, desno roko pa na ramo drugega. Zapeli smo ob kitari. Po kon anem delu po skupinah je ob 12h sledilo kosilo iz popotne torbe in razli nih sladkih in slanih dobrot, ki smo jih prinesli iz vseh skupin. Naša skupina je imela za pripraviti mize ob cerkvi, skuhati kavo in poskrbeti za sok. Za sveto mašo smo pripravili po eno prošnjo in eno zahvalo ter oživljanje evangelija. Po kon anem kosilu smo imeli ob 13.30 v cerkvi koncert tamburaške skupine Danica iz Dobravelj na Vipavskem, katere lanica je koordinatorica Goriške skupine Eda Pe enko.

Bil je zelo lep koncert, pri katerem smo tudi vsi v cerkvi lahko sodelovali, saj so igrali narodne in druge znane pesmi.



Po koncertu smo imeli sveto mašo, ki jo je vodil naš duhovni asistent g. Janez Kržišnik, župnik v Vrhpolju pri Vipavi. Naša skupina je lepo oživila evangelij, ki je del velikoduhovniške molitve Jezusa pri zadnji večerji. Ravno tako smo si dali levo roko na svoje srce, desno pa na ramo sosedu in ravno tako kasneje vsi po cerkvi in smo izoblikovali srce ter ob tem zapeli pesem O se združi nas. Pri pridigi nas je nagovoril brat Jurij Štravs, kapucin iz Celja in naš slovenski duhovni asistent Vere in luči. Lučarji iz vsake skupine smo povedali po eno prošnjo in zahvalo, nakateri so tudi ministrirali.

Po sveti maši smo se še malo družili ob harmoniki, ki jo je zavihtel naš Damjan, se posladkali in si obljubili, da se srečamo 2. septembra na Brezjah na vseslovenskem romanju ob 40 letnici slovenske Vere in luči. Velika zahvala velja najprej vsem lučarskim skupinam, družini Mlinari in bratu Juriju za udeležbo. Nenazadnje pa tudi Saši in Petri ter prijateljem v Vipavski skupini za izjemen trud in organizacijo, da je srečanje tako lepo uspelo.

David Raspor, Vil Vipava









## **NA SPREHODU**

Ko sem se zjutraj zbudila, je bilo lepo sončno vreme. Zato smo s Pikijem in Otonom odšli v gozd do bližnje jase. Ko smo prišli na jaso, je Piki zavohal srnico. Srnica je zbežala, Piki pa ji je sledil globlje v gozd. Prav je slišal moj glas Piki, Piki, se ni odzval, ni prišel nazaj. Prišel je šele pozneje, ko mu je bilo za to. Nato smo na jasi na travniku opazovali lepe cvetlice, ivanjske, zvončice in druge vrste cvetlic. Opazovali smo tudi veseli pomladanski ples metuljev. Prepevale so nam gozdne ptice, tudi kukavica je zapela svoj kuku kuku. Slišali smo tudi vesele murenke in se polni lepih vtisov vrnili domov. Jaz pa sem naslikala sliko Pomladni ples metuljev.

Kako sem naslikala, pa lahko presodite sami.

Metka Prohart, Radeljska skupina



## POZDRAVLJENI DRAGI PRIJATELJI, LUKE IN NJIHOVI STARŠI!!

V soboto, 18. 3. 2023, je bil poseben dan. Poljanski lučarji smo se zbrali v Laporju in obiskali grob pokojnega župnika in našega duhovnega voditelja Janeza Osvalda. Molili smo zanj ob prižganih svečah ob njegovem grobu. Obujali smo spomine, koliko lepega je storil za nas lučarje.



Po obisku groba smo odšli v Slomškov dom, kjer smo praznovali okrogli rojstni dan Martine. Praznovanju se je pridružil laporski župnik Franc Mlakar. Nato smo imeli sveto mašo za g. Janeza, pri kateri smo vsi sodelovali, peli in molili. S tem smo sklenili naše srečanje, ki je bilo vsem zelo všeč.

Lučarica Brigita Metliar, Poljanska skupina





## NAŠ DOBRI PASTIR

Na tretjo velikono no nedeljo se je odvilo naše aprilsko lu karsko sre anje. Pred za etkom le-tega se vedno znova razveselimo drug drugega, se objamemo in povprašamo, ali je kaj novega. Šele potem se “uradni” del sre anja lahko za ne. Ni druga e ni bilo v nedeljo, na dan Dobrega pastirja.

Sledilo je preprosto vprašanje: imamo v naši skupini dobrega pastirja? Ja, imamo ga, naš dobri pastir je p. Ambrož, smo skoraj v en glas vzkliknili, saj smo resni no veseli, da ga imamo v naši sredi.

Igro, ki se je glede na izbrano temo skoraj sama ponujala, smo poimenovali Radovedne ov ke. Lu ke smo imele v rokah vsaka svojo ov ko, izrezano iz povoskanega sivega papirja oziroma iz tanjšega kartona. Kot ov ke smo bile zelo radovedne, zato smo p. Ambrožu, našemu pastirju, postavljale zanimiva in težka vprašanja obenem: kdaj si za util, da boš postal duhovnik? Kako sta starša sprejela tvojo odlo itev? Kako si se nau il pridigati ali nagovarjati ljudi? Ali ti kakšna ovca kdaj uide? Kako si “napolniš baterije”? Še veliko podobnih vprašanj si je sledilo in p. Ambrož je z veseljem odgovarjal nanje ter tako potešil našo radovednost.

Nismo le klepetali, tudi ustvarjali smo. Vsak svoji ov ki smo s pomo jo prijateljev in staršev iz vate naredili mehke kožuhe. Vato smo na drobno natrgali, med prsti pa smo jo oblikovali v majhne okrogle kosme in jih nalepili ov kam na trup. Postavili smo jih na daritveni oltar in sledila je udovita sveta maša. Tudi tokrat smo uprizorili oživljanje evangelija z globokim sporo ilom: Bili smo zbegane, prestrašene in pobežljane ov ke, ki so ušle iz staje, saj so se ustrašile tatu. Pater je bil Jezus, dobri pastir s pastirsko palico v roki. Poklical nas je po imenu in nas spet zbral skupaj ob sebi. Oto, prijazni kuža, je na svoj na in povabil tudi prijaznega tatu, eš, naj se nam pridruži. Verjamete, da bi mu skoraj uspelo?

Duhovni voditelj naše skupine, p. Ambrož, nas je s svojim nagovorom spomnil, da je dobri pastir vseh nas Jezus, ki se nam daje v koš ku kruha pri svetem obhajilu.

Bilo nam je lepo. Na domove in v bivalno enoto smo se vrnili polni veselja. Pogrešali pa smo vse, ki se sre anja niso mogli udeležiti.

Saša Rolih, Vil Son na pesem, Ljubljana Šiška

## ROMANJE V NOVO MESTO

Komaj smo se vrnila s udovitega lu karskega romanja v Lurd, že smo se podali na mini romanje naše Vil Son na pesem v Novo mesto.

Z vlakom smo se odpeljali na obisk k našemu patru Gregorju Kosu v njegovo novo župnijo. Šli smo mu povedati, da ga pogrešamo, ga imamo radi in mu voščiti za okrogli jubilej. Povedali smo mu tudi, da smo hvaležni za patra Ambroža, ki je pogumno in utrujeno stopil na njegovo mesto.

Katarina in Mitja sta peljala Verico, Sašo in Borisa s svojima avtomobiloma. Mi smo pa veselo zlezli na lep, moder vlak. Vožnja je bila lepa in mirna, po uri in pol klepetanja, opazovanja in sprehajanja po vlaku smo prispeli na cilj.

Vreme je bilo sončno in toplo. Na glavnem trgu nas je pričakal naš Gregor. Po vseh objemih, stiskih rok, besedah, smo komaj še ujeli mašo, ki jo je v naše res veliko veselje daroval lu karski duhovnik p. Marko Novak. Kako lepo nas je predstavil, vpletel v pridigo in se spomnil na nas pri prošnjah. In ne boste verjeli, med mašo smo peli lu karske pesmi, spremljal nas je kitarist.

Po maši je sledilo druženje, kosilo in spoznavanje zgodovine Novega mesta. Koliko ve naš Gregor! Čas je prehitro minil, tudi na poti do postaje smo videli in slišali veliko novega.

Še pomahamo si, vlak zapiska, tokrat je star in vroč, ampak nas nič ne moti. Še bomo šli. Kako lepa je naša Slovenija in koliko sončnih ljudi živi v njej.

In čisto je bilo romanje v Lurd polno gorelih prošenj, je bilo naše romanje polno hvaležnosti in upanja.

Prijetne počitnice vam vsem želimo vsi iz Vil Son na pesem, pa obiščite koga z vlakom.

Urška Jurman (in Marija)







## ZAKLJU NOSRE ANJE – PIKNIK MALO DRUGA E

List na koledarju se je naenkrat obrnil in pozdravil nas je mesec junij. Z njim je prišlo naše zadnje lu karsko sre anje v tem šolskem letu. Zadnja sre anja so nekoliko druga na in tudi naše je bilo takšno. Petkovo popoldne je bilo. Vreme nam je bilo naklonjeno, zato smo se zbrali na župnijskem vrtu blizu ebelnjaka. Toplo smo se objeli, pozdravili, se sladkali z razli nim so nim sadjem in veselo kramljali. Vse naenkrat smo si hoteli povedati. Klepet je prekinil prijazen gospod, ki nam je pripeljal pico "da te kap". Velikanska je bila.

Posedli smo okrog dolge mize, pojedli vsak svoj kos ali dva okusne pice in pili dober sok ter limonado.

Trenutki so bili obogateni s toplimi mislimi, ki nam jih je vsakemu posebej namenila Katarina. Vsi smo dobili pre udovito rumeno vrtnico, ki je zame simbol življenja. Tudi mi smo se prijazno zahvalili njej in ostalim našim prijateljicam, prijatelju, staršem in duhovnemu voditelju b. Ambrožu, saj so nas potrpežljivo usmerjali in vodili skozi vse leto.

Sre anje smo zaklju ili s sveto mašo. Domov smo odšli z željo, da se jeseni spet sre amo.

Vsem želimo lepe po itnice.

Saša Rolih, Vil Son na pesem Šiška



## APRILSKO SRE ANJE VIL V STI NI: NA POTI PREROŠTVA IN NA POTI ŽIVLJENJA

Velikono no sporo ilo smo v skupini Vera in lu Sti na pri sveti maši ponazorili tudi z oživljanjem evangelija “Kako ozka so vrata in kako tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo.” (Mt 7, 14).

To pot smo ponazorili tako, da so lu ke prišle do oltarja po ozki poti mimo ovir.

In lu ke so res vztrajno in zagnano premagovale ovire na poti proti oltarju, ko smo oživljali evangelij.

e hodimo po ozki in strmi poti, ki vodi na Kalvarijo in na križ, nismo nikdar ve sami. Vedno, do zadnjega diha, je Gospod z nami, saj je vstal iz groba in z nami živi in nas ljubi vekomaj. Amen! Aleluja!

Animacijska skupina



Pred oltarjem jih je pri patru Janezu akala nagrada.

Lu ke so za dobrodošlico prejele kamne, poslikane s simbolom gibanja Vera in lu .



Aprilsko sre anje je bilo polno veselja.  
Plesali in peli smo: "... k lu kam tudi rada grem, vsaki mesec rajši ..."

Z lu kami smo ustvarjali izdelke za prodajo na lu karskem bazarju na Brezjah.





## PRAZNOVANJE 20 LETNICE SKUPINE VIL STI NA

Barka skupine Vera in luč je minulih 20 let varno plula zaradi vetra, ki ga je usmerjala beseda, molitev, skrb in zvesta podpora lu karskega duhovnega vodje, zaslužnega opata **patra Janeza Novaka**.

Naše praznovanje so oblikovale lu ke. Pri oživljanju evangelija so sodelovale vse stiške lu ke.

**Urška** je v dar pripeljala kruh.  
**Ivan** je daroval vino.





**Ana** je darovala sve o z željo, da bomo vedno hodili v Gospodovi lu i in bili še naprej prijatelji.

**Erika** je darovala stopinje, s katerimi se bližamo Jezusu.



**Jožko** je daroval srce, znamenje preproste ljubezni.

Z darovanjem olna pa je **Jože** simboli no na oltar prinesel celo našo skupino z željo, da bo Sveti Duh polnil naša jadra z ljubeznijo, veseljem, razumevanjem in mirom.





Uvod v o enaš je prebrala **Ljubica**,

pozdrav miru pa zrecitala **Olga**.



**Sara** se je v imenu vseh zahvalila dolgoletni prijateljici lu k, Lojzki.



**Jani M.** se je zahvalil Kristini in Damijanu Mlinari .



Skupinska fotografija vseh prisotnih lu k

Naše praznovanje je potekalo v želji, da bo dobri Bog še naprej varno vodil barko skupine Vil Sti na, da bo varen pristan vsem, ki se po utijo ranjeni zaradi druga nosti.

S polnimi jadri naprej!  
Skupina Vera in lu Sti na

## VESELZAKLJU EKLU KARSKEGALETA V DRUŽBIPRIJATELJEV

V Sti ni je bil zaklju ek lu karskega leta 2022/2023 prav vesel in družaben, saj so se nam pridružili številni gosti.

Lu ke so z navdušenjem sodelovale pri izdelavi plakata in veselo ponazarjale, da Jezus ljubi vse otroke.

Z ropotuljami, ki so jih uvodoma na junijskem sre anju izdelale stiške lu ke, so lu ke pri sveti maši pomagale ministrantom pri zvonjenju ter tudi pri oživljanju evangelija. Uporabili jih bomo tudi na lu karskem festivalu, ko bomo 2.9.2023 romali na Brezje.



Plakat in ropotulje

V veselem delu se nam je pridružila skupina Vil Šteško iz Ljubljane, ki je bila na duhovnih vajah v Stični. Njihove družbe smo bili izredno veseli.





In lahko smo se osebno zahvalili tudi naši požrtvovalni mentorici izpred 20 let, gospe Mariji Lapajne, takratni regijski koordinatorki za dolenski del, ki nas je spremljala prvo leto do uradne potrditve skupine Vil v Stični. Z njeno pomojo je naša skupina 17.5.2003 postala uradni član svetovnega gibanja Vera in luč. Gospa Marija Lapajne je bila v prvem letu naša mentorica, učiteljica in spremljevalka. Odzvala se je vsaki naši prošnji in nas spodbujala v duhovni rasti. Tudi zaradi nje smo v skupini postali pravi prijatelji.

S svojo prisotnostjo nas je razveselil tudi velik prijatelj luč iz Radelj ob Dravi, ki je tudi član skupine Vil Nova Cerkev. Lahko smo predali darilo, ki smo ga ob 20-letnici naše skupine namenili tej skupini. Skupini VIL Nova Cerkev smo namreč zelo hvaležni, saj smo se tudi od nje učili naših prvih korakov. Še vedno uporabljamo njihov križ.

Vseh 21 stiških luč je prejelo tudi spominski album o praznovanju 20-letnice naše skupine.



Nepričakovano pa nas je na junijskem srečanju obiskal tudi zlatomašnik, pater Avguštin Novak, brat našega lučarskega duhovnega vodje in upokojenega opata, patra Janeza Novaka. Lučkam je podaril podobice v spomin na praznovanje svoje zlate maše ob 50-letnici duhovništva in župnijskega dneva v Stični 11. 6. 2023.

Animacijska skupina stiške Vil

## POJDITE PO VSEM SVETU!

MAJ – Pot evangelijskega pri evanja – Sre anje smo za eli v dvorani, kjer smo prebrali in oživili evangelij o viharju. Po uprizoritvi smo se razdelili v 3 skupine lu k s prijatelji, etrta pa je bila debatna skupina, kateri sem se pridružil tudi sam. Razpravljali smo o temi sre anja, pa tudi o drugih verskih vprašanjih, o sinodi, o napa ni poti nemške cerkve. Ostale skupine so pripravljale sodelovanje pri maši: oživitev evangelija, uvod v O e naš in pozdrav miru. Iz trganke so sestavili vsak svoj simbol Vere in lu i – ladjico in to prinesli v cerkev. Tudi “debatnica” je zelo lepo uspela in jo bomo še ponovili. Pri maši je bil zelo lepo oživljen evangelij o viharju in smo se zelo lepo vživeli v ta dogodek. Po sveti maši smo se še malo poveselili, nazdravili slavlencem ter se zmenili za naslednje sre anje, ki ga bomo zaklju ili s piknikom.

David Raspor, Vil Vipavska skupina





## VELIKA GOSTIJA PRI NOVOMEŠKIHLU KARJIH

14. maja je bil za našo skupino dan veselja, saj smo bili povabljeni na veliko gostijo.

Generalni vikar Novomeške škofije Peter Kokotec je podelil zakramente prvega svetega obhajila in svete birme.

Dve lu ki Amelija in Terezija sta bili naši prvoobhajanki. Od novembra sta se s p. Markom in starši pripravljali na ta dan. Dan ko sta na široko odprli svoja sr ka Jezusu, ki sta ga v obliki kruha prvi sprejeli.

Franci in Marko sta se s katehistinjo Slavko in ob spodbudi staršev pripravljala na zakrament svete birme. Generalni vikar jima je v imenu Svete Trojice podelil O etov dar, dar Svetega Duha. Duha, ki je Jezusova ljubezen.

Vsi, ki smo bili povabljeni na veliko gostijo, smo bili o arani nad lepoto Božje ljubezni, ki je sijala iz naših slavljenčev. Ta dan bomo še dolgo nosili v svojih srcih in naj nam bo spoznanje, da nas Jezus nagovarja preko lu k, vodilo v vsakdanjem življenju.

Renata Kocjan, Vil Šmarnica, Novo mesto







## SRE ANJA VMENGŠU

V nedeljo, **23. aprila**, smo v Mengšu imeli prav posebno lu karsko sre anje. G. Janez in Mojca Vrhovnik sta bila oktobra 2022 na romanju v Sveti deželi in sta nam na sre anju predstavila Jezusovo deželo. Še prej pa smo se veselo družili pri kavici, tako da smo uživali ob predstavitvi v vsem, kar nam je g. Janez zanimivega povedal. Kar ne moremo si predstavljati, da je v Palestini toliko nemira, vojn.

Tokrat nas je pri sv. maši spremljala Lucijina mamica Marija, ker je bila ga. Meta odsotna. Imeli smo se zelo lepo. Uprizorili smo, kako je Magdalena šla h grobu iskat Jezusa, a je našla prazen grob. Nato so h grobu prihiteli Peter, Janez in apostoli ter mnogi u enci in niso našli Jezusa. Zato smo verovali, da je vstal in smo zelo glasno vzkliknili Aleluja! Nato smo se v velikono ni procesiji med pesmijo vrnili k oltarju in nadaljevali s sv. mašo.

Po sv. maši so prišli na vrsto jubilanti, potem pa se je pri ela velikono na gostija. Na sre anju se nas je zbralo veliko, v velikono nem vzdušju smo odšli domov in v srcu prepevali veselo Alelujo.

V nedeljo, **21. maja**, smo se lu karji zbrali na našem sre anju in bilo nas je zares veliko. Ker so bili prostori v Župnijskem domu zasedeni, smo se zbrali kar pred cerkvijo, kjer so nam romarji pripovedovali o svojih lurških doživetjih. Ko smo se malo umirili, pa smo vadili našo veselo to ko za festival na Brezjah. Tako smo se naplesali.

Nato pa smo odšli v župnijsko cerkev k sveti maši. Še malo bolj zbrano smo podoživljali Lurd. G. Janez je lu kam razdelil spominke. Vsaka lu ka je dobila stekleni ko lurške vode, ki so jo prinesli s seboj domov. Ga. Anka in Slavka pa sta prav vsakega udeleženca pokrižali z lurško vodo. Ta blagoslov je bil za vsakogar zelo lepo doživet. Sveta maša je bila v velikono nem in majniškem razpoloženju, združeni smo bili z Marijo.

Po sveti maši smo se še malo zadržali pred cerkvijo, da smo se poveselili in estitali vsem slavlencem. Ponovno se bomo sre ali na junijsko nedeljo pri župnijski sveti maši, potem pa bomo imeli vesel piknik pri Vrhovnikovem Janezu na njegovem udovitem vrtu. Majsko razpoloženi smo se razšli na domove.





Son no **junijsko nedeljo** smo se mengeški lu karji zbrali za zaklju no sv. mašo in piknik ob koncu verou nega leta. Sv. mašo smo imeli skupaj z župljani ob 10h v župnijski cerkvi sv. Mihaela. Zbralo se nas je kar veliko, okrog 50 lu karjev.

Na za etku je ga. Anka pozdravila vse navzo e in predstavila naše gibanje in kaj smo po eli v preteklem letu. Maševal je župnik g. Marko Košir, ki se vedno udovito vživi v lu ke. Nedeljsko berilo 11. navadne nedelje so prebrali mladinci, tudi prepeval je mladinski pevski zbor. Za oživljanja evangelija je g. župnik – Jezus – razposlal apostole oznanjat evangelij vsemu svetu. Apostoli – lu ke s prijatelji so šli po cerkvi izpolnjevati Jezusovo naro ilo. Prošnje so prebrali starši, prijatelji in lu ki Metoda ter Niko, kar je bilo zelo prisr no. Lu karsko pesem smo peli samo med obhajilom, da so pevci lahko šli k obhajilu. Za konec sv. maše nas je nagovoril še g. Janez Vrhovnik, g. župnik pa nam je podelil slovesni blagoslov in nas povabil na piknik.

Za piknik smo se zbrali v župnijskem atriju in da smo lažje po akali na dobrote z žara, ki sta jih pripravljala dva prijatelja, smo pili kavo, sokove, jedli piškote in kramljali. Kmalu smo se za eli gostiti s pe enimi dobrotami vseh vrst in okusno zelenjavo. Z nami sta bila ves as g. župnik in njegov pomo nik g. Štefan. Ko smo se okrep ali, smo vadili našo to ko za nastop na lu karskem festivalu na Brezjah.

Polni veselega lu karskega razpoloženja, ki ga je poživila lu ka Slavi s svojim udovitim solo petjem, smo se posladkali še s sladoledom, pecivo pa je bilo ves as na razpolago. Zapeli smo še Angel ka, si zaželeli lepe po itnice in okrog 16h zadovoljni odšli na svoje domove.

S. Majda Habjan







## TO JEDAN, KI GA JE NAREDIL GOSPOD

Tudi šentjurski luckarji smo imeli 11.6. zaključek luckarskega leta. Imeli ga nismo v Šentjurju ampak v župnijski cerkvi svetega Lovrenca v Kompolah nad Štorami, od koder je doma naša voditeljica Sonja. Tam smo pred nekaj leti že bili gostje tamkajšnjega župnika Hermana, ki nas vedno sprejme odprtih rok. Za spremembo pa tokrat nismo bili gostje samo clani Vil Šentjur, ampak so nam prijetno družbo delali tudi clani Vil Slovenske Konjice skupaj s svojim župnikom arhidiakonom g. Jožetom Vogrinom. Pri maši so somaševali kar trije duhovniki. Župnik iz Slovenskih Konjic, g. Jože Vogrin, g. Mitja Markovic, naš sedanji šentjurski župnik, mašo pa je vodil g. Boris Tibaut, ki je pred nekaj leti bil kaplan v Šentjurju. Pridno jim je ministrirala naša lucka Alenka Gajšek. V cerkvi med ljudstvom pa je bil g. Vinko Conc, župnik sodelavec ter g. Miha Herman, župnik na Teharjah in Kompolah. Torej je maša bila res slovesna, kar je bilo slišati tudi iz piščali orgel, na katere je igrala naša velika prijateljica luck Milka Sorcan, ceprav sama ni članica Vil. Z nami je bila tudi naša regijska voditeljica Kristina Kovac z družino.

Sonja pa ne bi bila Sonja, ce nas ne bi presenetila z najdbo novega prostora za veseli del praznovanja. Imeli smo ga kar v prostorih in na prostem konjeniškega kluba Štore. Že sam prostor, pokriti objekt s kuhinjo, pokošen raven travnik obdan z gozdom z vseh strani, je dajal vtis, da se bomo tudi tu imeli res lepo. Ob zelo dobri postrežbi, zelo okusnih mesnih dobrotah, različnega peciva in pijace za velike in male, so prijetni pogovori med nami tekli kar sami. Vse te dobrrote so toplotno in še kako drugače obdelali clani Karitas Šentjur, ki nam radi priskocijo na pomoc, kadar jih prosimo zanjo. Res je, naše sodelovanje z njimi je na zelo visoki ravni. Hvala jim za vsako pomoc.

Naše zaključno srečanje ne bi bilo tako posebno, ce bi ne bilo naše luckarske olimpijade. Da, res je. Naše lucke zelo rade tekmujejo. Zato se srčno borijo v vseh panogah na tekmovanju. Tisti, ki pa ne tekmujejo, pa glasno navijamo za vsakega tekmovalca. Prejšnja leta so naše lucke tekmovalce proti članom Karitasa. In kdo je zmagoval? Lucke seveda! Ker smo letos imeli med nami konjiške lucke, smo za tekmovanje pripravili kar ekipi luck Šentjur ter Slovenskih Konjic. Aha, kdo pa je letos zmagal? Letos je zmaga odšla konjiškimi luckam, no lucke iz Šentjurja pa so bile druge. Ni slabo, kajne? Vsem pa je bilo najpomembnejše sodelovati ter se

tudi na takšen način in družiti. Medalje, narejene prav za to priložnost, ki jih je izdelal naše lučke Kaje, so bile podeljene in vsi dobitniki so jih z veseljem nosili okrog vratu.

Imeli smo tudi tri godce. Harmonikarja Miho in Marijo, ki sta neka naša lučka Lidije Grosek. Na strune kitare pa je zabrenkal g. Miha Herman. Glasba je šla tako lepo v uho, da so nekateri kar zaplesali. Vsega lepega je enkrat konec. Ura se je že bližala sedmi zvečer, ko nekateri že pogledujejo proti domu. Zato smo medse povabili še Angelika varuha, kar s pesmijo.

Po obrazih sode smo vsi na svoje domove ponesli vsaj delček tega veselja ter ga podelili še s tistimi, ki so nas čakali doma. Hvala duhovnikom, hvala Kristini Kovač, hvala članom Konjiške skupine, ki so nam obogatili srečanje ter vsakemu, ki je na kakršenkoli način prispeval, da je bilo naše praznovanje tako lepo. In ne nazadnje hvala Bogu, ki je nad vsem tem bdel ter nam pošiljal svoje blagoslove.

Zdravko Fidler, Vil Šentjur







## ZAKLJUČKI NOSRE ANJE VILSTOLNICA IN SV. MAGDALENA

Vsako leto imamo v juniju skupno srečanje članic Stolne in Magdalenske skupine Vera in luč. Ker imamo pri Magdaleni več prostora, smo se dogovorili, da se 11. junija srečamo pri nas.

Povabili smo tudi družino Mlinari, ki se je z veseljem odzvala našemu vabilu. V prvem delu smo se malo pogovorili in nato rtovali luč karsko romanje na Brezje, kjer bomo praznovali 40 let Slovenske Vere in luči. Nato smo imeli sveto mašo, ki jo je daroval p. France Zupan, duhovni asistent Vil Sv. Magdalena, somaševal pa je p. Franc Kejžar, duhovni asistent vzhodne Štajerske regije. Mašo sta popestrila Kristina in Damijan Mlinari s petjem in spremljavo s kitaro. Po maši smo se pogostili s pico in sladkimi dobrotami ter se pogovarjali. Kljub napovedi slabega vremena, je bilo vreme sončno, kar je še pripomoglo h dobremu potutju.

Nekaj luček se srečanja ni moglo udeležiti zaradi zdravstvenih težav, pa smo se jih spomnili pri sv. maši. Bogu hvala za vse in znova se vidimo na luč karskem romanju na Brezjah. Do takrat pa lepe potitnice, ki nam podarijo veliko veselja in dobre volje.

Jože Šon, Sv. Magdalena, Maribor







## ZAKLJU NOSRE ANJE KRAŠKE SKUPINE VIL SPRAZNOVANJEM OBHAJILA IN SVETE BIRME

Naša skupina je letos zaključila sreanjanja slavnostno. Na zadnjem sreanju smo imeli svečano sveto mašo, kjer je naš duhovnik Gašper Lipušek podelil naši Barbari zakramenta svetega obhajila in svete birme, prav tako tudi Milki zakrament svete birme.

Vsi v skupini smo pri sveti maši sodelovali in se na ta dogodek pripravljali skupaj z njima. Na pomoč nam je prišla tudi Vida Trošt s kitaro iz Vipavske skupine Vil in še polepšala praznovanje. Za konec pa smo se poveselili s piknikom, ki so ga pripravile skrbne mame in ostali, ki so pomagali pripraviti tako prostor kot tudi dobrote in slastno torto v župnišču.

Poslovali smo se z željo, da lepo preživimo poletnice skupaj z Jezusom in se spet srečamo jeseni.

Andreja Righetti, Kraška skupina







## SRE ANJEDVEH SKUPIN

Že pred časom je v našo skupino prišla informacija, da je po Sloveniji začel romati kip Marije, ki bo obiskal vse lučarske skupine. Leta so minevala in v naših skupinah smo na to že skoraj pozabili, drugi pa smo se spraševali, kdaj bo Marija prišla tudi k nam. No, spomladi smo od br. Jurija dobili namig, da se to lahko zgodi že prav kmalu.

V nedeljo, 14. maja, je napočil veliki dan, ko smo gostili lučarje iz Celja, ki so se nam pridružili na srečanju. Najprej smo skupaj zapeli nekaj pesmi, nato pa so nam ob petju Marijine pesmi in slavnostnem sprevedu predali kip ter ga položili na oltar. Ker se med seboj nismo vsi poznali, smo se na kratko predstavili in dobili okrog vratu srca s svojimi imeni. Pogovarjali smo se o majski pobožnosti ter oblikovali povsem naše litanije – vsakdo je povedal, kateri je njegov najljubši vzklík iz litanij oz. kako rad kliče Marijo. Vse to smo zapisali na kroge, jih razporedili pred oltar v obliki rožnega venca ter pred sveto mašo zmolili naše litanije. Še prej pa smo družno ustvarjali in se ob tem tudi spoznavali.

Po sveti maši so nam Celjani izročili še druge darove, mi pa smo jim podarili simboli na darilca. Pokramljali smo ob obilni pogostitvi in se strinjali, da se je lepo povezovati z lučarji iz drugega dela Slovenije in Marija romarica nam daje udovito priložnost za to. Kljub dežju in hladu je bilo srečanje toplo, prijetno, nasmejjano – lučarsko pa.

Veseli smo, da je Marija prišla v našo Marijino župnijo prav v njenem mesecu maju. Sedaj bo nekaj časa romala po naših domovih in nas zbirala k molitvi in petju, nato pa bo šla obiskat še druge kraje.

Veronika, Vil Lj Tromostovje







## ZAKLJU NOSRE ANJE VPRESKI

Tudi letos smo se lu karji za zadnje sre anje pred poletjem odpravili iz Ljubljane, tokrat nas je pot zanesla nedale stran, v Presko pri Medvodah. Zbrali smo se v nedeljo, 4. junija, okrog 10 h. Ob sproš enem pogovoru in prepevanju smo po akali, da smo vsi prispeli na cilj, nato pa smo obnovili, o em smo se letos pogovarjali in kaj smo po eli. Kot vedno nam je v spominu najbolj ostal prihod svetega Miklavža, za ostalo pa smo morali precej napeti možgan ke, da smo obudili pretekle dogodke. S pomo jo slik nam je s skupnimi mo mi vendarle uspelo povzeti letošnja sre anja – od katehez do delavnic, oživljanj evangelija, obiskov in drugih posebnosti. Zdi se, da je za nami kar intenzivno in vsebinsko bogato leto.

Pred sveto mašo, ki smo jo obhajali v župnijski cerkvi svetega Janeza Krstnika, nas je nagovoril tamkajšnji župnik Jure Koželj, mi pa smo se mu zahvalili za gostoljubje. Spet se nam je pridružila tudi Marija romarica, ki te tedne potuje med nami. Oživili smo prizor iz Janezovega evangelija, ko Jezus k sebi vabi vse, ki so žejni, da jim podari živo vodo.

Medtem nas je Gospod obilno obdaril z dežjem, tako da smo po sveti maši namesto pod son no nebo odšli v pastoralni dom, da smo na suhem pojedli piknik kosilo. Privoš ili smo si evap i e, pe en krompir, zelenjavo, doma e pecivo in druge dobrote, tako da smo se vsi do sitega najedli. Imeli smo as za druženje in še nekaj petja ob kitari. Malce po 15 h smo prijetno sre anje zaklju ili z Angel kom ter se poslovili in odšli poletju naproti.

Veronika Grebenc, Vil Tromostovje







## BABICA SKUPINE VIL STI NA

Na mar evskem sre anju skupine Vil Sti na je bilo prazni no in veselo. Voditeljci Marinka in Marjeta sta na program uvrstili toliko nalog, da smo komaj vse spravili pod streho. Kot prvo ima veliko lu k, njihovih družinskih lanov in prijateljev za nebeškega zavetnika sv. Jožefa, na igar praznik smo se zbrali. Kot drugo so lu ke opravile velikono no spoved (na simbolni-lu karski na in, da so lu ke lahko doživele, kot pravi papež Fran išek, Jezusov usmiljeni objem). Kot tretje smo sv. mašo na sre anju darovali za bivšo voditeljico naše skupine Marijo Mohor i , za katero so se v marcu opravljale gregorijanske sv. maše. Kot ešnja na torti našega sre anja pa je bilo slovo od pobudnice naših sre evanj, gospe Jerice Mestnik. Le te se je v zadnjem asu prijelo ime »babica«, ker sta jo tako klicali vnukinji Lucija in Hana, ki sta kot prijateljci v skupni za eli stopati po njenih stopinjah. Torej babica naše skupine. Poslavljanje obi ajno prinaša nekaj grenkobe, vendar so pri lu kah merila druga na. Z lu kami se veselimo trenutka, ko smo skupaj, pa naj gre za veselje ob prihodu v skupino ali pa za poslavljanje. Vsak trenutek proslavljamo, tarnali bomo že pozneje, e bo treba. Zato je bilo tudi naše poslavljanje veselo, kot je lahko le pri lu kah. Ni manjkalo vriskov veselja, niti prisr nih objemov in tudi miza, polna dobrot, je prispevala k veselju. Bilo je pristno veselje kot med apostoli in u enci, ko so bili z Jezusom zbrani pri mizi in so jih zavistneži spraševali, zakaj se ne postijo. Tudi med nami je bil Jezus, kar smo doživeli tako pri spovedi kot pri oživljanju evangelija. Ganljivo je videti lu ko, ko na koncu spovedi ljube e poboža Jezusa na križu.

Kot re eno, se je po sveti maši od skupine poslovila prijateljica lu k Jerica Mestnik. Gospa Marjeta nam je priklicala v spomin nekatere dogodke iz delovanja gospe Jerice v naši skupini. Pred dvaindvajsetimi leti je imela Jerica tri poslanstva. Bila je mama, u iteljica in voditeljica župnijske Karitas v Sti ni. Najprej je bila mama. Ko sta z možem Jožetom sprejemala in podarjala nova življenja, je ostala doma pri otrocih. Kar pet jima jih je podaril dobrotni Gospod in v zadnjem asu navrgel še ducat vnukov. »Srce mi ni dalo, da ne bi spremljala rasti in razvoja svojih otrok, njih prve korake, zobke, prve besede. Ob razumevajo em možu sem si to lahko privoš ila,« se je v asih nasmejala. Ko je shodil še zadnji, je nadaljevala svoj prvotni poklic u iteljice. V Ljubljani je podarjala znanje fantom in dekletom v zadnjih razredih osnovne šole. Z možem sta bila ob službah in



otročih tudi dejavna župljana. Mož Jože je vodil ŽPS, ona pa je bila voditeljica župnijske Karitas. S sodelavkami iz Karitas so v tistem času še nekako iskale svoje mesto delovanja v župniji, ker se je Karitas v župniji komaj dobro vzpostavljala. Kmalu so dojele, da pomanjkanje dobrin ni najhujša stiska v našem okolju. Med ljudmi so odkrivale drugačne stiske. Na odročnih kmetijah so se ostareli bali osamljenosti, ponekod jih je bilo strah, kdo bo nepokretnim pomagal do zdravnika, kadar bo to potrebno, v družinah z otroki s posebnimi potrebami pa so bolj zaslutile kot slišale svojevrstno stisko. Kakšna babica je potarnala, da njen dobrasrni vnuk ne more k svetemu obhajilu, ker z drugimi ne hodi k verouku. Eden od otrov je omenil, da ponekod tudi otroke s posebnimi potrebami pripravljajo na obhajilo in birmo. Nekateri starši pa so bili v nekakšnem krču in niso želeli govoriti o svoji stiski in nekateri so svoje otroke celo skrivali. Delavke Karitas so bile zaupane, ker teh otrok v svojem okolju prej skoraj niso opazile. Zaupane so, da je nekaj treba narediti. A kaj in kako?

Gospa Jerca se je potem z vso dušo posvetila temu problemu. S sodelavkami so obiskale vse družine otrok z motnjami v razvoju, ki jim danes pravimo lučke, in se z njimi dogovorile, da se na dolga eno nedeljo vsi skupaj srečamo v župniji, potem pa bomo videli, kako naprej. V času do tega srečanja pa so poizvedovale, kje že imajo tovrstna srečanja. Zgodilo se je, kot pravi pregovor: "Kdor išče, najde." Obiskale so nekaj skupin Vil v Ljubljani in tako že na naše prvo srečanje v septembru 2001 pripeljale gospo Marijo Lapajne, ki je takrat vodila skupino Vil na Rakovniku. Na prvem srečanju je bilo še nekaj zadrege in negotovosti, a lučke so kmalu prebile led in pripravile pravo vzdušje. Ko se lučke srečujejo, običajno zaradi svoje gotovosti z eno roko še držijo mamo in jo vlečejo za seboj, drugo roko pa že stegujejo novi lučki v pozdrav. Ko si izmenjajo pozdrave in povedo imena, se kmalu tudi objamejo in že imajo novega prijatelja. Gospa Marija Lapajne nam je predstavila mednarodno delovanje Vil v svetu in v Sloveniji, nanizala postopke za vključitev v narodno skupnost Vil ter dala nekaj osnovnih usmeritev za naša srečanja. Dogovorili smo se za mesečna srečanja ob sobotah in to ohranili do danes. Na prvih srečanjih je bilo pri starših potoplenih veliko solz?, podeljenih in izmenjanih veliko grenkih izkušenj in težkih osebnih trenutkov.

Starši so se izpovedovali, kako so bili jezni na Boga in na ves svet, kako so prizadeti iskali odgovore na vprašanja, zakaj ravno jaz, zakaj prav midva,



kaj sem ali sva zagrešila, da sva tepéna, itd. A solze so se s asoma sušile, rane celile, ustva umirjala in brazgotine niso ve tako mo no bolele. V skupni smo za utili, da kot sonce vzhaja neka nova lu , vstaja novo upanje. V tej novi lu i smo vedno bolj prepoznavali Jezusa, ki ljubi vsakega od nas, še posebej pa je vsaka lu ka Jezusova posebna ljubljénka. Skupina se je vedno bolj povezovala, raslo je prijateljstvo in postajali smo vedno bolj lu karska družina.

Gospa Jerica je bila in ostala duša vsega dogajanja. Z veliko empatijo se je znala približati vsaki lu ki v prav njeni posebnosti. Razpon razlik med lu kami je namre izjemno velik. Nekatere lu ke so namre ves as na vozi ku, druge pa bi rade nenehno plesale; nekatere ne spregovorijo niti ene besede, druge pa zrecitirajo molitev z desetimi ali ve kiticami; kakšna lu ka kot prapor vrti v roki sedežno podlogo, druga pa kar pred oltarjem objame škofa. Jerca je vsako od lu k za utila in razumela prav v njeni posebnosti. Lu ki, ki je odklanjala naše dobrote, je prinesla priboljšek, ki je lu ko razveselil. Drugi lu ki je prišepnila, kaj naj naredi v dolo eni situaciji, in sledilo je nepopisno veselje. Skrbno je opazovala dogajanje v skupini in pravo asno odreagirala. Mnoge stvari je predvidela in uredila tako, da ve ina sploh ni opazila njenega posredovanja. e je v skupni manjkal prevoz, je naprosila moža, za petje in igro z lu kami, v asu, ko so bili starši posebej v svoji skupini, je vklju ila svoje otroke, v zadnjem asu pa tudi že vnuke. Za vse je skrbela, sama pa je ostajala v ozadju, kot sv. Jožef, ki smo ga slavili na dan njenega poslavljanja. Z nekakšno intuicijo ali po navdihu je zaznala tudi stiske odraslih, kadar so se zaradi težav kot školjke zaprli vase. Tako se ji naziv "babice" kar dobro prilega. Nikoli ni prevzela mesta voditeljice, nas vse pa je nekako vodila.

Gospa Jerica se je zahvalila lu kam in vsej skupini, da je smela biti del nas vseh. Ponovno je povedala, da je od lu k in naših sre anj prejemale ve kot je lahko dajala, da je ob sre evanju z lu kami prejemale navdih in veselje. Njenim besedam smo pritrjevali, ker podobno doživljamo tudi vsi ostali, ko se sre ujemo z lu kami.

Lu ke so potem gospe Jerci izro ile šopek vrtnic in kolaž fotografij iz naših sre anj. Eksplodiralo je vriskanje, petje in objemanje. Lu ke so se stiskale k njej, ostali pa smo ji s hvaležnostjo segali v roke. Sledila je bogata pogostitev, ki jo je pripravila slavljenka.

Po obojestranskem zagotavljanju, da še naprej ostanemo prijatelji in bomo še naprej povezani, smo zapeli Angel ka, po blagoslovu pa je lu ka Jože z mo nim glasom zaklical: "To je vse za danes!" Torej, as je, da se razidemo. Požel je velik aplavz in tako smo zaklju ili naše sre anje in babi ino slovo.

p. Janez OCist.

Ga. Jerica, zahvala stiških lu karjev



Ga. Jerica v objemu lu ke Janija Kastelica



Ga. Jerica v objemu lu ke Janija Medveda



## LARINA BIRMANSKA ZGODBA

Lara je prav posebno dekle. Njen razvoj od rojstva do leta in pol je potekal povsem obi ajno. Takrat pa se je pojavila regresija v razvoju in Lara je za ela izgubljati do takrat že pridobljene sposobnosti. Najprej smo pomislili, da je oglušela, saj se ni ve odzivala na zvo ne dražljaje iz okolice. Zdravniki pa so ugotovili, da Lara isto dobro sliši ter da je neodzivanje na okolico posledica Rettovega sindroma.

Kljub pesimisti ni diagnozi in ne najboljšimi napovedim za Larin razvoj poskušamo ves as živeti im bolj obi ajno življenje. Tako smo se pred desetimi leti s skupino romarjev, ki jih vsako leto v Lurd vodi bolniški kaplan g. Miro Šlibar, tudi mi odpravili v Lurd.

Romanje nam je ostalo v nepozabnem spominu. Posebej se nam je v spomin vtisnil dogodek, ko je neka deklica tam prejela zakrament svete birme.

Ko smo lani izvedeli, da slovenska provinca Vere in lu i ob svoji štiridesetletnici na rtuje romanje v Lurd, smo se nanj takoj in brez oklevanja prijavi. Kar precej pa smo se obotavljali izraziti željo, da bi Lara tam prejela zakrament svete birme. Marca smo se kon no opogumili in to željo zaupali provincialnima koordinatorjema Kristini in Damijanu Mlinari u. Našo željo sta z veseljem sprejela in jo posredovala bratu Juriju Štravsu v uresni evanje. Brat Jurij je povprašal lu karskega škofa g. Antona Jamnika, e bi bil pripravljen prevzeti vlogo birmovalca. G. Jamnik je vlogo z veseljem sprejel, saj tudi on še nikoli prej ni birmoval v Lurdu. Predlagal je, da bi birma potekala pred lurško votlino, nad imer smo bili vsi navdušeni.

Laro smo na birmo pripravljali s petjem in poslušanjem pesmi o Svetem Duhu. Priprave na birmo so bile zelo uspešne, kar so ob utili vsi, ki so bili navzo i pri podelitvi zakramenta svete birme pred votlino. Pa tudi prijatelji doma, ki so dogajanje spremljali preko Lourdes TV. Lara je bila že ob prihodu k votlini, še posebej pa ob prejemanju zakramenta sv. birme, nebeško vesela. Veselje pa je eden izmed sadov Svetega Duha.

Veselje se je nadaljevalo ves dan, še posebej na praznovanju, ki je bilo združeno s kosilom. Zaklju ilo pa se je z ve erno procesijo z lu kami.

Dogodek svete birme smo še enkrat podoživeli na majskem sre anju Vere in lu i Škofja Loka. Na za etku smo lu kam, njihovim staršem in prijateljem predstavili naše romanje. Nato pa v obliki nazorne



predstavitve ponazorili še potek svete birme. Lara je tudi na tem sre anju dokazala, da jo je Sveti Duh obilno blagoslovil s sadom veselja. Larina birma bo nam in verjamemo, da tudi vsem navzo im romarjem pred lurško votlino, ostala v nepozabnem spominu.

Lara, Bernarda in Franci, Škofja Loka





## ZAHVALA

Ob Larinem prejemu zakramenta svete birme bi se radi zahvalili vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu dogodku. Najprej družini Mlinari in bratu Juriju Štravsu, ki so omogočili, da se je naša želja sploh lahko uresnila. Zahvala gre tudi župniku naše doma e župnije g. Jerneju Marenku za pomoč pri prijavi k birmi.

Posebej se zahvaljujemo gospe Mileni Miklavc, ki smo jo spoznali na romanju v Lurd pred desetimi leti in jo, ko smo izvedeli, da gre tudi ona na romanje, poprosili, da bi bila Larina birmanska botra. Zaupano vlogo je z veseljem sprejela in jo tudi zelo lepo opravila. Zahvaljujemo se tudi Larini asistentki Damijani, ki je s petjem pesmi o Svetem duhu Laro še dodatno pripravljala na zakrament sv. birme.

Zahvala gre še vsem Škofjelu karjem, posebej vodji Tini Križaj, Davidu Breclj, Marini Dolinar in bratu Jožku za nazoren prikaz zakramenta svete birme ostalim lu kam.

Še posebej se zahvaljujemo g. škofu Antonu Jamniku, da je sprejel vlogo birmovalca in jo s sado veselja zelo srčno opravil. Zahvaljujemo se tudi duhovnima spremljevalcema sestri Zdenki in duhovniku g. Marku Koširju, diakonu Jožetu in njegovi ženi Marinki ter vsem romarjem, ki so z nami doživljali te milostne trenutke. Zahvala gre tudi romarski agenciji Aritours, še posebej vodi ki gospe Meliti za pomoč pri organizaciji praznovanja Larine birme.

Na koncu se iskreno zahvaljujemo gospe Danici Knuplež, ki je z vso skrbnostjo in predanostjo organizirala celotno romanje.

Lara, Bernarda in Franci



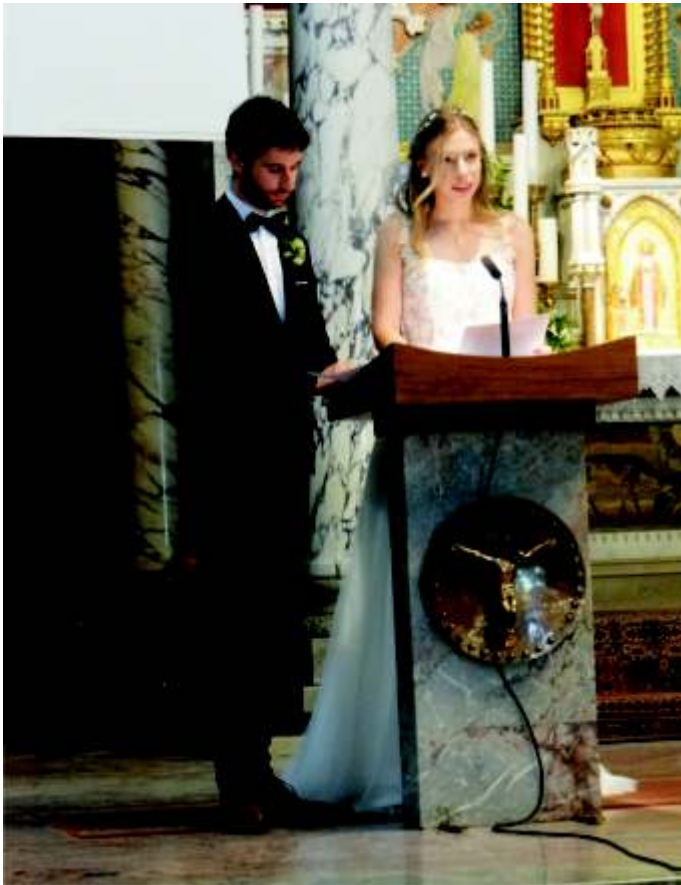


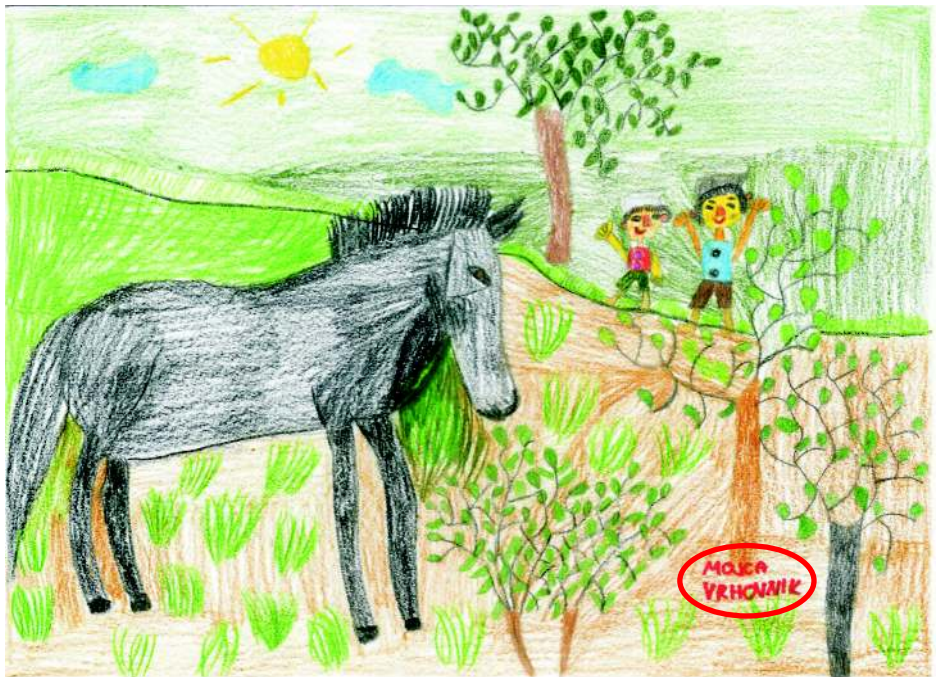
## DRAGILU KARJI,

3. junija je bil za vice-provinsialno koordinatorico Dolenjske,  
**Kajo Šoštari**  
sedaj Polak, in njenega izbranca **Mitjo Polaka** dan ljubezni, najlepši dan,  
ki ne mine nikdar.  
Na Rakovniku sta si pred Bogom in pri ami obljubila ve no zvestobo.  
Tudi lu ke in lu karji so bili del tega udovitega dne.

Kaja in Mitja, naj bo Bog vedno z vama. Radi vaju imamo.

Slovenski lu karji







## FORMACIJA VIL 2023

bo potekala od 29. 9. do 1. 10. 2023, v samostanu Sti na. Formacija bo volilna, saj bomo na njej volili 4 lane provincialnega sveta:

- vice-provincialnega koordinatorja za Dolenjsko regijo (sedaj Kaja Šošтари ),
- vice-provincialnega koordinatorja za južno-Primorsko regijo (sedaj Petra Nabergoj),
- vice-provincialnega koordinatorja za zahodno-Štajersko regijo (sedaj Kristina Kova ).
- provincialnega koordinatorja slovenske Vere in lu i (sedaj Kristina in Damijan Mlinari ).

Prosimo skupine, da v tem lu karskem letu na vsakem sre anju molijo za pomo in delovanje Sv. Duha, da bi nagovoril kandidate in bodo volitve uspešne.



Lučka - glasilo gibanja Vera in luč

Izhaja štiri krat letno

Spletna stran: [www.rkc.si/verainluc](http://www.rkc.si/verainluc)

Odgovorna: koordinatorja province Kristina in Damijan Mlinarič

e-pošta: [kristina.mlinaric4@gmail.com](mailto:kristina.mlinaric4@gmail.com)

Ureja in oblikuje Danica Knuplež, Malečnik 231, 2229 Malečnik

e-pošta: [danica.knuplez@gmail.com](mailto:danica.knuplez@gmail.com)

tel. 031 723 475

Tiska Tiskarna Črnčec, Pirnatova 20, Maribor

Prispevke za glasilo nakažite na račun

Društvo Vera in luč, Poljanska 5, Ljubljana

SI56-0201-0025-9607-080 (odprt pri NLB Ljubljana)

